**UCHWAŁA Nr XXXI/176/2017**
**Rady Miasta Łaskarzew**
**z dnia 22 września 2017 roku**

**w sprawie nadania imienia Hali Sportowej przy ul. Kusocińskiego w Łaskarzewie**

Na podstawie art. 18 ust. l, art. 7 ust. 1 pkt. 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§1

Hali Sportowej przy ul. Kusocińskiego 10 w Łaskarzewie nadaje się imię „Hala Sportowa w Łaskarzewie im. kpt. Mieczysława Jarosińskiego".

§2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Łaskarzewa.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

*Michał Pałyska*

UZASADNIENIE

W związku z 90. rocznicą powstania Klubu Sportowego w Łaskarzewie ośmiu Radnych Rady Miasta zwróciło się z apelem do Rady Miasta Łaskarzewa i Burmistrza Miasta Łaskarzew o przywrócenie pamięci postaci, która była twórcą i oddanym działaczem Klubu Sportowego. Osobą tą był **kpt Mieczysław Jarosiński** – postać całkowicie nieznana naszemu społeczeństwu, jak i władzom Miasta i Klubu.

Determinacja, zaangażowanie kpt. Mieczysława Jarosińskiego w powstanie i działalność Klubu Sportowego w Łaskarzewie zaowocowały tym, że w 1927 r. wyłoniona spośród łaskarzewskiej młodzieży drużyna piłki nożnej rozpoczęła rozgrywki na terenie powiatu garwolińskiego (pierwszy mecz – z drużyną z Sobolewa, czerwiec 1927 r.).

Założyciel Klubu w 1927 roku był słuchaczem Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie – Ostrowi Mazowieckiej. Uważał, że rozwój fizyczny jest podstawą do kształtowania pozytywnych postaw młodego pokolenia Polaków, dlatego też kładł duży nacisk na propagowanie kultury fizycznej wśród łaskarzewskiej młodzieży. Był organizatorem imprez sportowych i życia sportowego w tamtych latach w Łaskarzewie.
Troszczył się o wygląd zawodników, ich ubiór i wyposażenia. Dotacji w ówczesnych czasach żadnych nie było, sam więc musiał uporać się z kosztami funkcjonowania drużyny piłki nożnej, łącznie z kosztami wyjazdów na mecze do innych miejscowości.

**Był społecznikiem wielkiego formatu.** To swoje oddanie dla społeczeństwa wyniósł z rodzinnego domu. Jego ojciec, Edward Jarosiński (1870-1931) czynnie uczestniczył w powstaniu Straży Ogniowej w Łaskarzewie w 1911 r. Był wieloletnim jej działaczem, pełniąc funkcje naczelnika i prezesa Zarządu Straży. Pan Edward aktywnie brał udział w pierwszych latach funkcjonowania Banku Spółdzielczego w Łaskarzewie, powstałego w 1907 r. Udało mu się osobiście nakłonić zarząd Kolei Nadwiślańskiej do wybudowania stacji kolejowej w Łaskarzewie w 1911 roku.

Rodzina Jarosińskich przed I. Wojną Św. jak i w okresie międzywojennym, zasłużyła się bardzo dla budowy dobra społecznego i rozwoju Łaskarzewa. Edward Jarosiński był inicjatorem wielu przedsięwzięć gospodarczych i w sektorze publicznym, którymi żyło ówczesne społeczeństwo Łaskarzewa. Przedstawiciele rodziny Jarosińskich na trwale zapisali się w historii Łaskarzewa. Zechciejmy przywrócić pamięć o tych osobach dla następnych pokoleń Łaskarzewian.

**Mieczysław Jarosiński** urodził się 25 sierpnia 1908 r. w Łaskarzewie. Rodzicami jego byli Edward Jarosiński i Marcjanna z Rybickich. Szkołę powszechną ukończył w Łaskarzewie, natomiast gimnazjum – w Warszawie. Marzeniem młodego Mieczysława było zostać oficerem Wojska Polskiego. Dla młodzieży męskiej ideałem była postawa poświęcenia dla Ojczyzny. Niedawno odzyskana niepodległość a później wojna z bolszewikami – Rosją Radziecką – ukształtowały postawy Polaków, które można podsumować dewizą *„Bóg, Honor i Ojczyzna"*.

Po ukończeniu gimnazjum, Mieczysław Jarosiński rozpoczął w 1926 r. naukę w Szkole Podchorążych Piechoty w Komorowie, gdzie na początku odbył przeszkolenie unitarne. W latach 1927-1930 był słuchaczem Szkoły Podchorążych Inżynierii w Warszawie. 15 sierpnia 1929 r. został promowany na pierwszy stopień oficerski – ppor. służby stałej saperów. Szkołę tę ukończył z wyróżnieniem.

Po ukończeniu SPInż. został przydzielony do 1 Batalionu Saperów w Modlinie, na stanowisko dowódcy plutonu. Do stopnia porucznika awansowany został 1 stycznia 1932 r. Niedługo potem, będąc 26-letnim mężczyzną, w dniu 20 maja 1934 r. zawarł w Kościele Parafialnym Wojskowym pw. Królowej Polski w Warszawie związek małżeński z Anielą Zając.

Od października 1938 r. do czerwca 1939 r. był słuchaczem Wyższej Szkoły Inżynierii w Warszawie, jako wydziału Wyższej Szkoły Wojennej. Awansowano go do stopnia kapitana służby stałej saperów 10 marca 1939 r. Od czerwca 1939 r. odbył praktyki dowódcze w 2 Batalionie Saperów w Puławach, a potem został przeniesiony do sztabu Dowódcy Okręgu Korpusu Nr VIII w Toruniu.

W dniu 26 maja 1939 r. na rozkaz Naczelnego Wodza w trybie alarmowym zostały powołane bataliony saperów dla wypełnienia etatowych składów jednostek dywizji piechoty WP.

Kpt Mieczysław Jarosiński w wyniku tych prac reorganizacyjnych opuścił sztab DOK Nr VIII w Toruniu i objął stanowisko zastępcy dowódcy 26 Batalionu Saperów w 26 Dywizji Piechoty. W skład kadry oficerskiej Batalionu wchodzili:
dowódca – mjr Kazimierz Ferdynand Wojakowski
z-ca dowódcy – kpt Mieczysław Jarosiński
d-ca 1 komp. saperów – por. Konstanty Smólski
d-ca 2 komp. saperów – por. Jerzy Bagieński
d-ca 3 zmot. komp. saperów – kpt Kazimierz Jan Nawrot
kolumna saperska – ppor. rez. Stanisława Zatorski.

26 Batalion Saperów, jak i cała 26 Dywizja Piechoty płk. Adama Brzechwy-Ajdukiewicza, od samego początku działań wojennych toczyła ciężkie walki z przeważającymi siłami niemieckimi.

W zaciętym boju bitwy nad Bzurą, przebijając się do Warszawy, saperzy kpt. Mieczysława Jarosińskiego stawiali zacięty opór nieprzyjacielowi niemieckiemu. W wyniku prowadzenia bezpośredniego ataku na pozycje niemieckie kpt M. Jarosiński został ciężko ranny, podobnie jak wielu jego żołnierzy, pod miejscowością Śladów w gminie Tułowice.

Dużą liczbę rannych z różnych jednostek będących w okrążeniu nad Bzurą zajęły się służby sanitarne WP, urządzając izby chorych w mieszkaniach i chałupach wiejskich.

Po zajęciu Śladowa przez jednostki Wermachtu 18 września 1939 r., w akcie zemsty Niemcy wymordowali rannych żołnierzy WP i mieszkańców tej miejscowości. Wyciągnięto z domów rannych żołnierzy polskich i mieszkańców, ustawiono na wale wiślanym i z broni maszynowej dokonano bestialskiej egzekucji. Wśród rozstrzelanych oficerów, podoficerów i szeregowców był kpt Mieczysława Jarosiński – bohater kampanii wrześniowej. Zamordowano, nie zważając na Konwencję Genewską, ok. 150 żołnierzy WP i ok. 150 mieszkańców miejscowości (łącznie 298 osób).

Ciała zamordowanych okoliczna ludność pochowała na miejscowym cmentarzu w Tułowicach, przy czym żołnierzy pochowano w oddzielnej kwaterze żołnierskiej. W dniach 13-15 lutego 1951 roku prochy kpt. Mieczysława Jarosińskiego zostały ekshumowane i przeniesione na Cmentarz Powązkowski w Warszawie i spoczęły w kwaterze B10, rząd VIII, nr 1.

**Kapitan Jarosiński był i pozostanie dla nas przykładem wierności Ojczyźnie i zaangażowania na rzecz społeczności Łaskarzewa.** Przez cała lata, aż do wybuchu II Wojny Światowej, kierował pracami Klubu Sportowego w Łaskarzewie, mimo licznych obowiązków zawodowego oficera WP. Był wzorem dla niejednego chłopca i sportowca w Łaskarzewie i nie tylko. Wypełnił do końca dewizę *„Bóg, Honor i Ojczyzna"*.

Dla upamiętnienia tego oddanego naszemu społeczeństwu Rodaka, zwracam się z apelem do Rady Miasta Łaskarzewa i Zarządu Łaskarzewskiego Klubu Sportowego o nadanie Stadionowi lub też całemu kompleksowi sportowemu imienia „Kpt. Mieczysława Jarosińskiego". Warto mieć takiego Patrona.

Przewodniczący Rady Miasta

*Michał Pałyska*